

طرازات-مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی (که بعد از کتاب اقدس نازل شده)

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

بِسْمِ الْمُهَيَّمِينَ عَلَى الْأَسْمَاءِ

حمد و ثنا مالک اسماء و فاطر سما را لایق و سزااست که امواج بحر ظهورش امام وجوه عالم ظاهر و هویدا آفتاب امرش حجاب قبول نفرمود و بکلمه اثباتش محوره نیافت منع جباریه و ظلم فراعنه او را از اراده باز نداشت جَلَّ سُلْطَانُهُ وَ عَظُمَ إِقْتِدَارُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ بِأَنَّكَ آيَاتِ عَالَمٍ رَا احاطه نموده و حجت و برهان بمثابه نور از هر شطری ظاهر و مشرق عباد جاهل غافل بل معرض مشاهده میشوند ای کاش باعراض کفایت مینمودند بل در کلّ حین در قطع سدره مبارکه مشورت نموده و مینمایند از اول امر مظاهر نفس بظلم و اعتساف بر اطفاء نور الهی جهد نمودند وَ لَكِنَّ اللَّهَ مَنَعَهُمْ وَ أَظْهَرَ النُّورَ بِسُلْطَانِهِ وَ حَفَظَهُ بِقُدْرَتِهِ إِلَى أَنْ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ بِضِيَائِهِ وَ إِشْرَاقِهِ لَهُ الْحَمْدُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِ وَ مَقْصُودَ الْأُمَّمِ وَ الظَّاهِرِ بِالْأَسْمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ أَظْهَرْتَ لِثَلَاثِي الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانَ مِنْ أَصْدَافِ عُمَانَ عَلَيْكَ وَ زِينَتِ سَمَوَاتِ الْأَدْيَانِ بِأَنْوَارِ ظُهُورِ شَمْسِ طَلَعَتِكَ أَسْأَلُكَ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا تَمَّتْ حُجَّتُكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ بُرْهَانِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ حَزْبَكَ عَلَى مَا يَسْتَضِيءُ بِهِ وَجْهَ الْأَمْرِ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ تُنْصَبُ

ORIGINAL

رَايَاتُ قُدْرَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَعْلَامُ هِدَايَتِكَ فِي دِيَارِكَ أَيُّ رَبِّ تَرَاهُمْ مُتَمَسِّكِينَ بِجَبَلِ فَضْلِكَ وَ مُتَشَبِّهِينَ بِأَذْيَالِ رِذَاءِ كَرَمِكَ قَدَرَهُمْ مَا يَقْرَبُهُمْ إِلَيْكَ وَيَمْنَعُهُمْ عَنْ دُونِكَ أَسْأَلُكَ يَا مَالِكَ الْوُجُودِ وَ الْمُهَيَّمِينَ عَلَى الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ أَنْ تَجْعَلَ مَنْ قَامَ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ بَحْرًا مَوَاجًا بِإِرَادَتِكَ وَ مُشْتَعَلًا بِنَارِ سِدْرَتِكَ وَ مُشْرِقًا مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ مَشِيَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الَّذِي لَا يُعْجِزُكَ اقْتِدَارُ الْعَالَمِ وَ لَا قُوَّةُ الْأُمَّمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْمُهَيَّمُ الْقَيُّومُ يَا أَيُّهَا الشَّارِبُ رَحِيقَ بَيَانِي مِنْ كَأْسِ عِرْفَانِي امْرُوزِ از حَفِيفِ سِدْرَةِ مَنْتَهَى كِه دَر فَرْدُوسِ اَعْلَى اَزِيدِ قُدْرَتِ مَالِكِ اَسْمَاءِ غَرَسِ شُدِه اَيْنِ كَلِمَاتِ اَعْلِيَاتِ

اصغاء گشت :

طراز اول و تجلی اول

که از افق سماء ام الکتاب اشراق نموده در معرفت انسان است بنفس خود و به آنچه سبب علو و دنو و عزت و ثروت و فقر است بعد از تحقق وجود و بلوغ ثروت لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقتراف حاصل شود نزد اهل خرد ممدوح و مقبول است مخصوص عبادی که بر تربیت عالم و تهذیب نفوس امم قیام نموده اند ایشانند ساقیان کوثر دانائی و هادیان سبیل حقیقی نفوس عالم را بصراط مستقیم راه نمایند و به آنچه علت ارتفاع و ارتقاء وجود است آگاه سازند راه راست راهی است که انسان را بمشرق بینائی و مطلع دانائی کشاند و به آنچه سبب عزت و شرف و بزرگی است رساند رجا آنکه از عنایت حکیم دانا رمد ابصار رفع شود و بر بینائیش بیفزاید تا بیابد آنچه را که از برای آن بوجود آمده اند امروز آنچه از کوری بکاهد و بر بینائی بیفزاید آن سزاوار التفاتست این بینائی سفیر و هادی دانائی است نزد صاحبان حکمت دانائی خرد از بینائی بصر است اهل بها باید در جمیع احوال به آنچه سزاوار است عمل نمایند و آگاه سازند.

طراز دوم

معاشرت با ادیان است بروح و ریحان و اظهار ما اتی به مکلم الطور و انصاف در امور اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است طوری از برای نفوسی که بجبل شفقت و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضا فارغ و آزاد این مظلوم اهل عالم را وصیت مینماید ببردباری و

نیکوکاری این دو دو سراجند از برای ظلمت عالم و دو معلمند از برای دانائی امم طُوبَى لِمَنْ فَازَ وَ وَيْلٌ
لِلْغَافِلِينَ.

طراز سوم

فِي الْخَلْقِ إِنَّهُ أَحْسَنُ طِرَازٍ لِلْخَلْقِ مِنْ لَدَى الْحَقِّ زَيْنَ اللَّهِ بِهِ هِيَ كُلُّ أَوْلِيَاءِهِ لَعَمْرِي نُورُهُ يَفُوقُ نُورَ الشَّمْسِ وَ
إِشْرَاقَهَا هِرْ نَفْسِي بِهِ آن فَايز شد او از جواهر خلق محسوسست عزّت و رفعت عالم به آن منوط و معلق
خلق نيك سبب هدايت خلق است بصراط مستقيم و نبأ عظيم نيكوست حال نفسی که بصفات و
اخلاق ملاً اعلی مزین است در جميع احوال بعدل و انصاف ناظر باشید در کلمات مکنونه این کلمه علیا
از قلم ابی نازل: يَا ابْنَ الرُّوحِ أَحَبُّ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي الْإِنصَافُ لَا تَرْغَبْ عَنْهُ إِنْ تَكُنْ إِلَيَّ رَاغِبًا وَ لَا
تَغْفُلْ مِنْهُ لِتَكُونَ لِي أَمِينًا وَ أَنْتَ تُوَفَّقُ بِذَلِكَ إِنْ تَشَاهَدَ الْأَشْيَاءَ بِعَيْنِكَ لَا بِعَيْنِ الْعِبَادِ وَ تَعْرِفُهَا بِمَعْرِفَتِكَ
لَا بِمَعْرِفَةِ أَحَدٍ فِي الْبِلَادِ فَكَّرْ فِي ذَلِكَ كَيْفَ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ ذَلِكَ مِنْ عَطِيَّتِي عَلَيْكَ وَ عِنَايَتِي لَكَ
فَاجْعَلْهُ أَمَامَ عَيْنَيْكَ اصحاب انصاف و عدل بر مقام اعلی و رتبه علیا قائمند انوار بر و تقوی از آن نفوس
مشرق و لائح امید آنکه عباد و بلاد از انوار این دو نیر محروم نمانند.

طراز چهارم

فِي الْأَمَانَةِ إِنَّهَا بَابُ الْإِطْمِينَانِ لِمَنْ فِي الْإِمكَانَ وَ آيَةُ الْعِزَّةِ مِنْ لَدَى الرَّحْمَنِ مَنْ فَازَ بِهَا فَازَ بِكُنُوزِ الثَّرْوَةِ وَ
الْغِنَا أَمَانَتِ بَابِ اعْظَمِ اسْتِ از برای راحت و اطمینان خلق قوام هر امری از امور باو منوط بوده و
هست عوالم عزّت و رفعت و ثروت بنور آن روشن و منیر چندی قبل این ذکر احلی از قلم اعلی نازل إنا
نَذَكُرُكَ لَكَ الْأَمَانَةَ وَ مَقَامَهَا عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ إنا قَصَدْنَا يَوْمًا مِنَ الْأَيَّامِ جَزِيرَتَنَا الْخَضْرَاءَ
فَلَمَّا وَرَدْنَا رَأَيْنَا أَنهَارَهَا جَارِيَةً وَ أَشْجَارَهَا مُلْتَفَّةً وَ كَانَتِ الشَّمْسُ تَلْعَبُ فِي خِلَالِ الْأَشْجَارِ تَوَجَّهْنَا إِلَى الْيَمِينِ
رَأَيْنَا مَا لَا يَتَحَرَّكُ الْقَلَمُ عَلَى ذِكْرِهِ وَ ذِكْرُ مَا شَاهَدَتْ عَيْنُ مَوْلَى الْوَرَى فِي ذَاكَ الْمَقَامِ الْأَلْطَفِ الْأَشْرَفِ
الْمُبَارَكِ الْأَعْلَى ثُمَّ أَقْبَلْنَا إِلَى الْبَسَارِ شَاهَدْنَا طَلْعَةً مِنْ طَلَعَاتِ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى قَائِمَةً عَلَى عَمُودٍ مِنَ النُّورِ وَ
نَادَتْ بِأَعْلَى النَّدَاءِ يَا مَلَأَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ انظُرُوا جَمَالِي وَ نُورِي وَ ظُهُورِي وَ إِشْرَاقِي تَاللهِ الْحَقِّ إنا
الْأَمَانَةَ وَ ظُهُورَهَا وَ حُسْنَهَا وَ أَجْرٌ لِمَنْ تَمَسَّكَ بِهَا وَ عَرَفَ شَأْنَهَا وَ مَقَامَهَا وَ تَشَبَّثَ بِذَيْلِهَا إنا الزينة الكبرى

لِأَهْلِ الْبَهَاءِ وَطِرَازِ الْعِزِّ لِمَنْ فِي مَلَكَوَتِ الْإِنشَاءِ وَأَنَا السَّبَبُ الْأَعْظَمُ لِثَرَوَةِ الْعَالَمِ وَأَفْقُ الْإِطْمِينَانِ لِأَهْلِ
الْإِمكَانَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا لَكَ مَا يَقْرَبُ الْعِبَادَ إِلَى مَالِكِ الْإِيْجَادِ يَا أَهْلَ الْبَهَاءِ إِنَّهَا أَحْسَنُ طِرَازٍ لِهَيَاكِلِكُمْ وَ
أَبَى إِكْلِيلٍ لِرُؤُسِكُمْ خَذُوهَا أَمْرًا مِنْ لَدُنِّ أَمْرِ خَيْرٍ.

طراز پنجم

در حفظ و صیانت مقامات عباد الله است باید در امور اغماض نکنند بحق و صدق تکلم کنند اهل بها باید اجر احدی را انکار ننمایند و ارباب هنر را محترم دارند و بمثابه حزب قبل لسان را بیدگوئی نیالایند امروز آفتاب صنعت از افق آسمان غرب نمودار و نهر هنر از بحر آن جهت جاری باید بانصاف تکلم نمود و قدر نعمت را دانست لعمر الله کلمه انصاف بمثابه آفتاب روشن و منیر است از حق می طلبیم کل را بانوارش منور فرماید إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ این ایام راستی و صدق تحت مخالب کذب مبتلی و عدل بسیاط ظلم معذب دخان فساد جهان را اخذ نموده بشأنیکه لَا يَرَى مِنَ الْجِهَاتِ إِلَّا الصُّفُوفَ وَلَا يَسْمَعُ مِنَ الْأَرْجَاءِ إِلَّا صَلِيلَ السُّيُوفِ از حق میطلبیم مظاهر قدرت خود را تأیید فرماید بر آنچه سبب اصلاح عالم و راحت امم است.

طراز ششم

دانائی از نعمتهای بزرگ الهی است تحصیل آن بر کل لازم این صنایع مشهوده و اسباب موجوده از نتایج علم و حکمت اوست که از قلم اعلی در زیر و الواح نازل شده قلم اعلی آن قلمی است که لثالی حکمت و بیان و صنایع امکان از خزانه او ظاهر و هویدا امروز اسرار ارض امام ابصار موجود و مشهود و اوراق اخبار طیار روزنامه فی الحقیقه مرآت جهان است اعمال و افعال احزاب مختلفه را مینماید هم مینماید و هم میشنوند مرآتی است که صاحب سمع و بصر و لسانست ظهوریست عجیب و امریست بزرگ ولکن نگارنده را سزاوار آنکه از غرض نفس و هوی مقدس باشد و بطراز عدل و انصاف مزین و در امور بقدر مقدور تفحص نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد در امر این مظلوم آنچه ذکر نموده اند اکثری از راستی محروم بوده گفتار نیک و صدق در بلندی مقام و شأن مانند آفتابست که از افق سماء دانش اشراق نموده امواج این بحر امام وجوه عالم پیدا و آثار قلم حکمت و بیان هویدا در صحیفه اخبار نوشته اند این عبد از ارض طا فرار نموده بعراق عرب رفته سبحان الله این مظلوم در آنی خود را پنهان ننموده لازل امام وجوه قائم و موجود إنا ما فررنا و لم نهرب بل يهرب منا عباد جاهلون خرجنا

مِنَ الْوَطَنِ وَ مَعْنَا فُرْسَانٌ مِنْ جَانِبِ الدَّوْلَةِ الْعَلِيَّةِ الْإِيرَانِيَّةِ وَ دَوْلَةَ الرُّوسِ إِلَى أَنْ وَرَدْنَا الْعِرَاقَ بِالْعِزَّةِ وَ الْإِقْتِدَارِ لِلَّهِ الْحَمْدُ امر این مظلوم بمثابه آسمان مرتفع و مانند آفتاب مشرق و لایح ستر را در این مقام راهی نه و خوف و صمت را مقامی نه اسرار قیامت و شروط ساعت کل مشهود و لکن عباد غافل و محبوب ﴿ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ... وَإِذَا الصُّحُفِ نُشِرَتْ ﴾ تَاللَّهِ الْحَقِّ إِنَّ الصُّبْحَ تَنَفَّسَ وَ النُّورَ أَشْرَقَ وَ اللَّيْلَ عَسَعَسَ طُوبَى لِلْعَارِفِينَ طُوبَى لِلْفَائِزِينَ سبحان الله قلم متحیر که چه تحریر نماید لسان متفکر که چه ذکر کند بعد از زحمت‌های فوق‌العاده و حبس و اسر و عذاب چندین ساله مشاهده میشود آنچه خرق شده اعظم از آن حائل گشته و ابصار را منع نموده و نور ادراک را ستر کرده مفتریات حدیثه از قدیمه بمراتب اکبر ملاحظه میگردد.

ای اهل بیان اتقوا الرحمن در حزب قبل تفکر نمائید عمل چه بود و ثمر چه شد آنچه گفته‌اند کذب و آنچه عمل نموده‌اند باطل الا من حفظه الله بسلطانه لعمر المقصود اگر نفسی تفکر نماید مُنْقَطِعًا عَنِ الْعَالَمِ قصد نیر اعظم کند و خود را از غبار ظنون و دخان اوهام مقدس و مطهر سازد آیا علت گمراهی حزب قبل چه بود و که بود الی حین معرضند و بهوهای خود مقبل مظلوم لوجه الله میگوید مَنْ شَاءَ فَلْيُقَبِّلْ وَ مَنْ شَاءَ فَلْيَعْرِضْ إِنَّهُ كَانَ غَنِيًّا عَمَّا كَانَ وَ مَا يَكُونُ.

ای اهل بیان مانع و حاجب نفوسی بودند بمثابه هادی دولت آبادی با عمامه و عصا ناس بیچاره را باوهماتی مبتلی نمودند که الی حین منتظرند نفس موهوم از مقام موهومی ظاهر شود فَأَعْتَبُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ.

یا هادی بشنودای ناصح امین را از شمال بيمين توجه نما و از ظنّ به یقین سبب اضلال مشو نور مشرق امر ظاهر آیات محیط وَّلِ وَجْهَكَ شَطْرَ اللَّهِ الْمُهِمِّنِ الْقَيُّومِ از ریاست لوجه الله بگذر و ناس را واگذار از اصل بی خبری و آگاه نیستی.

یا هادی در سبیل الهی صاحب یک وجه باش نزد مشرکین مشرکی و نزد موحدین موحد در نفوسی که در آن ارض جان و مال را انفاق نمودند تفکر نما شاید پند گیری و متنبه شوی إِنَّ الَّذِي يَحْفَظُ جَسَدَهُ وَ رُوحَهُ وَ مَا عِنْدَهُ خَيْرًا أُمَّ الَّذِي انْفَقَ كُلَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ انْصَفَ وَ لَا تَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ.

بعدل تمسک نما و بانصاف تشبث شاید دین را دام نمائی و از برای دینار چشم از حق نپوشی ظلم تو و امثال تو بمقامی رسیده که قلم اعلیٰ به این اذکار مشغول خَفَّ عَنِ اللَّهِ إِنَّ الْمُبَشِّرَ قَالَ إِنَّهُ يَنْطِقُ فِي كُلِّ شَأْنٍ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ.

یا اهل بیان شما را از ملاقات اولیاء منع نموده‌اند سبب این منع چه و علت چه انصفاً بِاللَّهِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ نزد اهل بصر و منظر اکبر سبب منع واضح و علت مشهود لئَلَّا يَطَّلِعَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَسْرَارِهِ وَأَعْمَالِهِ.

یا هادی تو با ما نبودی و آگاه نیستی بگمان عمل منما از همه گذشته حال در آثار ببصر خود رجوع کن و در آنچه ظاهر شده تفکر نما رحم کن بر خود و بر عباد بمثابه حزب قبل سبب ضلالت مشو سبیل واضح دلیل لائح ظلم را بعدل و اعتساف را بانصاف بدل نما امید هست نفحات وحی ترا مؤید فرماید و سمع فؤادت باصغاء کلمه مبارکه: ﴿قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ فائز شود رفتی و دیدی حال بانصاف تکلم نما بر خود و ناس مشتبه منما هم جاهلی و هم بی خبری بشنو ندای مظلوم را و قصد بحر علم الهی نما شاید بطراز آگاهی مزین شوی و از ما سوی الله بگذری ندای ناصح مشفق را که من غیر ستر و حجاب امام وجوه ملوک و مملوک مرتفع است اصغاء کن و احزاب عالم طراً را بمالک قدم دعوت نما اینست آن کلمه که از افق آن نیر فضل مشرق و لائح است.

یا هادی این مظلوم مُنْقَطِعاً عَنِ الْعَالَمِ در اطفاء نار ضغینه و بغضاء که در قلوب احزاب مشتعل است سعی و جهد بلیغ مبذول داشته باید هر صاحب عدل و انصافی حقّ جلّ جلاله را شکر نماید و بر خدمت این امر اعظم قیام کند که شاید بجای نار نور ظاهر شود و مقام بغضا محبت لعمر الله اینست مقصود این مظلوم و در اظهار این امر اعظم و اثبات آن حمل بلایا و بأساء و ضراء نموده‌ایم تو خود گواهی بر آنچه ذکر شد اگر بانصاف تکلم کنی إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ الْحَقَّ وَيَهْدِي السَّبِيلَ وَهُوَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَمِيلُ الْبَهَاءُ مِنْ لَدُنَّا عَلَىٰ أَهْلِ الْبَهَاءِ الَّذِينَ مَا مَنَعَهُمْ ظُلْمُ الظَّالِمِينَ وَسَطْوَةُ الْمُعْتَدِينَ عَنِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.